

ספור 1: רות ונאֹה

רות ונאֹה לומדות בכֶּתֶה ג', וְהֵן חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת. בְּהַפְסָקָה לֹא הִסְפִּימוּ הַיְלָדִים לְשִׁתֵּף אֶת נֹאֵה בְּמִשְׁחָק. רות הִחְלִיטָה שְׁגָם הִיא לֹא תִשְׁחַק. יְלָדֵי הַכֶּתֶה שָׁנוּ אֶת דְּעִתָּם וְהִסְפִּימוּ לְשִׁתֵּף אֶת נֹאֵה בְּמִשְׁחָק. בְּשַׁעוֹר הַעֲבִירָה נֹאֵה לְרוֹת פָּתַק וּבֹה הָיָה כְּתוּב: "רוֹתִי, אֶת בְּאֻמַּת חֲבֵרָה טוֹבָה."